

det efter den antagne § 1 er „Finantsministeren“, hvem det er blevet paalagt at sælge Fabrikken ved Auction, imedens det efter § 4 er „Regjeringen“, der er bleven bemyndiget til i Løbet af 3 Aar, hvis Auctionen mislykkes, at sælge den underhaanden. Dette er aabenbart en Uoverensstemmelse. Der bør nu søges Overensstemmelse bragt tilveie, og Udvalget kan ikke være i Tvivl om, at det jo er rigtigere paa begge Steder at sætte „Regjeringen“ end at sætte „Finantsministeren“, for det Første fordi det i det Hele taget er bedre at overlade Regjeringen i sin Heelhed at bestemme, hvad der henhører under det ene eller det andet Ministerium og hvad Regjeringen i det Hele forbeholder sig at tage Beslutning om, og for det Andet fordi det i ethvert Tilfælde vilde see forunderligt ud, om man, idet Fabrikken dog notorisk forterer under Indenrigsministeren, og medens et Lovforslag den angaaende er forelagt af denne Minister, vilde nævne Finantsministeren som den, der har at tage Beslutning om Fabrikkens Salg. Af disse Grunde skulde Udvalget altsaa anbefale det første Forslag. — Hvad det andet Forslag angaaer, da er det ikke værd at spille Tiden videre derpaa. Den oprindelige Titel passer ikke længer, og den her foreslaaede har desuden den Fordeel at være en heel Deel kortere og paatager sig ikke, saaledes som Tilfældet er med flere andre Lovtitler, at udtomme hele Lovens Indhold, men kun at henpege paa Gjenstanden for Loven.

Mr.: Naar det første Forslag er betegnet som et Forslag af Udvalget, saa maa jeg dog bemærke, at jeg ikke har været med at stille det og heller ikke kan finde det saa fuldkommen i sin Orden, at det antages. I og for sig er det jo vistnok det Samme, enten der staar „Finantsministeren“ eller „Regjeringen“ og jeg for mit Vedkommende betvivler nu heller ingenlunde, at den høitagtede Indenrigsminister, som har indbragt Loven, fordi Sagen forterer under hans Departement, ogsaa vilde, naar det ved Loven paalægges at skaffe Fabrikken solgt, søge ved den Priis, han fastsætter, i Virkeligheden at udføre det. Men det kan dog ikke nægtes, at Spørgsmaalet om Burderingen af Fabrikken bør tages fra det reent økonomisk-finantsele Standpunkt, og

at det altsaa synes at maatte være Finantsministeren, som maa være meest egnet til at tage Bestemmelse i saa Henseende. Derfor troer jeg — uden at det vel tilkommer os at have med Ordningen eller Delingen af Sagerne under de forskjellige Ministerportefeuller at gjøre —, at det Udtryk, der findes i Lovforslaget, er ganske i sin Orden, ligesom jeg antager, at det med fuldt Overlag er blevet sat der. Jeg fristes til ved samme Leilighed at berøre en anden, med denne noget beslægtet Sag, som ogsaa forterede under Indenrigsministeriets Afgjørelse, det er Salget af en anden Eiendom, som Staten besidder, nemlig Aalborg Slot. Der er allerede tidligere taget Beslutning om det, men der er nu gaaet flere Aar hen, uden at man har seet Noget til denne Realisation. Nu troer jeg vel heller ikke, at det paa nogen Maade er forhalet fra Indenrigsministerens Side. Tværtimod, saavidt jeg veed, er der tidligere fra Indenrigsministeriet givet Ordre til at foretage Salg, og maaskee Standsningen deraf ligger i andre Aarsager, saasom Undersøgelser om fremtidige Skattebyrder for Eiendommen eller Lignende, som ikke er mig videre bekendt; men ialtfald er der Anledning til maaskee ved denne Leilighed at kunne erfare noget Nærmere derom, og det synes mig, at det Hele viser, at et saadant Spørgsmaal, som angaaer et reent finantsele Anliggende, rettest og egentlig bør fortere under Finantsministeren.

Indenrigsministeren: Jeg har allerede ved Sagens 2den Behandling tilladt mig at udtale, at jeg ikke ansaae denne Sag i finantsele Henseende af den Betydning, at der var tilstrækkelig Anledning til under alle Omstændigheder at tage den Bestemmelse, at Porcellainsfabrikken skulde sælges. Jeg tillod mig ogsaa at hentyde til — hvilket jeg herved finder mig foranlediget til at gjentage —, at jeg ikke troer, at en saadan Bestemmelse vil blive Lov. Jeg troer ikke, at man vil gaae ind paa, at Porcellainsfabrikken skal sælges, og, naar man ikke gaaer ind derpaa, vil man, efter hvad jeg tillod mig at bemærke ved Sagens 2den Behandling, heller ikke kunne finde det hensigtsmæssigt og rigtigt, at stille den til Auction. Jeg troer derfor, det vilde have væ-